

ΕΤΟΣ 74οv

29 Μαρτίου 2026

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 13 (3800)

Ο ΕΞΑΓΙΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Όσο πλησιάζουμε προς τό τέλος τής Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, τόσο μάς βοηθᾶ ἡ Ἐκκλησία μέ τήν θεία λατρεία, τόν λόγο της, τίς ἱερές μορφές τῶν Ἁγίων πού προβάλλει νά μυσταγωγηθοῦμε στά ἄχραντα Πάθη, τόν Σταυρό καί τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου. Μία ἀπό αὐτές τίς ἅγιες μορφές εἶναι ἡ ὁσία Μαρία ἡ Αἴγυπτία, πού σήμερα εορτάζεται. Ἀπό τήν ζωή της διδασκόμαστε τήν μεταμορφωτική δύναμη τῆς μετανοίας. Περιέπεσε στήν ζοφώδη ἄβυσσο τῆς ἀκολασίας· ὅμως ἀξιώθηκε ἀπό τήν ἄπειρη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, μέ τήν δύναμη τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί τήν μεσιτεία τῆς Θεοτόκου, νά φθάσει σέ ὕψιστο σημεῖο ἐξαγιασμοῦ.

Ἡ εὐαγγελική περικοπή πού σήμερα ἀναγινώσκεται στίς ἐκκλησίες μας διδάσκει σέ κάθε πιστό τήν ὁδό, τόν τρόπο, γιά νά μπορέσει νά προσεγγίσει τόν Κύριο καί νά ἐμπλησθεῖ ἀπό τόν ἁγιασμό Του, τήν ζωοπιό Χάρι Του, τό φῶς καί τήν θεία ζωή Του.

ἽΟ Ἰησοῦς Χριστός, «Ἀρχηγός τῆς ζωῆς»

Στήν εὐχή τῆς ἁγίας Ἀναφορᾶς στήν θεία Λειτουργία ὁμολογοῦμε ὅτι ὁ Θεός εἶναι ἀπερινόητος, ἀόρατος, ἀκατάληπτος· ἐξίσου ἀπερινόητα εἶναι ἡ ἀγάπη Του, τό ἔλεος καί οἱ οἰκτιρμοί Του. Αὐτή ἀκριβῶς ἡ θεία ἀγάπη φανερώνεται στό Πρόσωπο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καί στήν διακονία Του πρὸς τόν ἄνθρωπο. ἽΟ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου, λέει ὁ Κύριος, δέν ἦρθε γιά νά ὑπηρετηθεῖ, ἀλλά γιά νά ὑπηρετήσῃ καί νά προσφέρει τήν ζωή Του λύτρο γιά ὅλους. Ἵπομένως, ὅσο περισσότερο ὁ πιστός ἀποδέχεται ὅτι ὁ Θεός διά τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Υἱοῦ Του ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καλεῖ τόν ἄνθρωπο σέ κοινωνία καί σχέση ζωῆς, τόσο βαθύτερα βιώνει τήν προσφορά, τήν διακονία καί τήν θυσία τοῦ Χριστοῦ ὑπέρ παγενοῦς τοῦ Ἀδάμ, ὀλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος. Καί ὅταν ὁ ἄνθρωπος στό μέτρο τῶν δυνατοτήτων του συναισθανθεῖ τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ,

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. ι' 32-45)

Γνωρίζετε τί αιτείσθε;

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν· Ὅτι ἰδοῦ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτόν, καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὁ ἐὰν αἰτήσωμεν, ποιήσης ἡμῖν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τί θέλετε ποιῆσαι με ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δὸς ἡμῖν, ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου, καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ οἶδατε τί αιτείσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριον, ὃ ἐγὼ πίνω, πίεσθε· καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσει ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἠτοίμασται. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς· Οἶδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν, ἀλλ' ὅς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος, καὶ ὅς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δούλος· καὶ γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

πλημμυρίζει ἀπὸ τὴν ἀγιότητα τοῦ Θεοῦ, τίς δωρεές καὶ τὰ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ διδάσκεται νὰ παραδίδει τὸν ἑαυτό του διὰ τῆς πίστεως καὶ τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνος στὸν Κύριο, ὥστε νὰ συμβάλλει καὶ αὐτός στὴν φανέρωση τῆς Δόξης τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ γίνεται διάκονος τῶν συνανθρώπων του, «ὑπὲρ ὧν Χριστὸς ἀπέθανε» (πρβλ. Ρωμ. 14,15), διάκονος τῆς σωτηρίας τους, τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ ἐσχάτου σκοποῦ τῆς ζωῆς τους, δηλαδὴ τῆς θεώσεώς τους.

Ἡ φιλαυτία ὡς κατάλυση τῆς ἀγάπης

Ὁ Κύριος στὴν περικοπὴ μας προλέγει στοὺς μαθητὲς του τὸ σωτήριο πάθος Του, τὸν σταυρικό θάνατο καὶ τὴν τριήμερο Ἀνάστασή Του. Οἱ μαθητὲς δὲν μπορούσαν τότε νὰ ἐννοήσουν ὅτι ὁ Χριστὸς μέσα ἀπὸ τὸ πάθος Του θά προσφέρει τὴν λύτρωση στὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ, τὸν νέο Ἰσραὴλ

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον, πῆρε πάλι κατά μέρος τούς δώδεκα καί ἄρχισε νά τούς λέγει ἐκεῖνα πού πρόκειται νά συμβοῦν, ὅτι δηλαδή, νά, ἀνεβαίνουμε στό Ἱεροσόλυμα καί ὁ Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου θά παραδοθεῖ στούς ἀρχιερεῖς καί στούς Γραμματεῖς, καί θά τόν καταδικάσουν σέ θάνατο καί θά τόν παραδώσουν στούς ἐθνικούς, καί θά τόν ἐξευτελίσουν καί θά τόν μαστιγώσουν καί θά τόν πτύσουν καί θά τόν θανατώσουν, καί τήν τρίτη ἡμέρα θά ἀναστηθεῖ. Τόν πλησιάζουν ὁ Ἰάκωβος καί ὁ Ἰωάννης, οἱ γιοί τοῦ Ζεβεδαίου, καί τοῦ λέγουν: Διδάσκαλε, θέλουμε ὅ,τι σοῦ ζητήσουμε νά μᾶς τό κάνεις. Αὐτός τούς εἶπε: Τί θέλετε νά κάνω γιά ἐσᾶς; Αὐτοί τοῦ εἶπαν: Ὅρισε νά καθίσουμε ὁ ἓνας στό δεξιᾶ σου καί ὁ ἄλλος στό ἀριστερά σου κατά τήν ἔνδοξη παρουσία σου. Ὁ Ἰησοῦς τούς εἶπε: Δέν ξέρετε τί ζητᾶτε. Μπορεῖτε νά πιεῖτε τό ποτήριο πού πίνω ἐγώ καί νά βαπτισθεῖτε τό βάπτισμα πού ἐγώ βαπτίζομαι; Καί αὐτοί τοῦ εἶπαν: Μποροῦμε. Ὁ Ἰησοῦς εἶπε σέ αὐτούς: Τό μέν ποτήριο πού πίνω ἐγώ, θά τό πιεῖτε, καί τό βάπτισμα πού ἐγώ βαπτίζομαι, θά τό βαπτισθεῖτε· ἀλλά τό νά καθίσετε ἀπό τά δεξιᾶ μου καί ἀπό τά ἀριστερά μου, δέν εἶναι δικό μου δικαίωμα νά τό παραχωρήσω, ἀλλά θά δοθεῖ σέ ἐκείνους, γιά τούς ὁποίους ἔχει ἐτοιμασθεῖ. Καί οἱ δέκα πού τό ἄκουσαν, ἄρχισαν νά ἀγανακτοῦν ἐναντίον τοῦ Ἰακώβου καί τοῦ Ἰωάννου. Ὁ Ἰησοῦς τούς κάλεσε καί τούς λέγει: Ξέρετε ὅτι ἐκεῖνοι πού ἀρέσκονται νά κυβερνοῦν τά ἔθνη, στήν πραγματικότητα καταδυναστεύουν τά ἔθνη καί ἐκεῖνοι πού θεωροῦνται ἄρχοντές τους τά καταπιέζουν. Σέ ἐσᾶς, ὅμως, δέν πρέπει νά εἶναι ἔτσι, ἀλλά ἐκεῖνος πού θέλει νά γίνει μέγας ἀνάμεσά σας, νά εἶναι ὑπηρετής σας, καί ἐκεῖνος πού θέλει νά εἶναι πρῶτος ἀπό ἐσᾶς, νά εἶναι δοῦλος ὄλων· ἄλλωστε, καί ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου δέν ἦλθε γιά νά τόν ὑπηρετήσουν, ἀλλά γιά νά ὑπηρετησεῖ καί νά δώσει τή ζωή του ὡς λύτρο χάριν ὄλων.

(Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

τῆς χάριτος. Γι' αὐτό καί τοῦ ζητοῦν τιμές καί ἀξιώματα, καθότι πίστευαν ὅτι ὁ Χριστός ἀνεβαίνοντας στό Ἱεροσόλυμα θά ἐξεδίωκε τούς κατακτητές Ρωμαίους καί θά ἀποκαθιστοῦσε τήν βασιλεία τοῦ Δαυίδ. Εἶναι ὀδυνηρό νά μιλάς στούς μαθητές σου γιά σταυρό καί θάνατο καί αὐτοί νά μή μποροῦν νά καταλάβουν τό βάθος τῶν λεγομένων καί νά ἔχουν τόν νοῦ τους σέ ἐγκόσμια ἀξιώματα καί βασιλείες. Ὅμως ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἀπερινόητη καί ἀνείκαστη, τούς περιβάλλει μέ κατανόηση καί εὐγένεια καί τούς βοηθᾶ νά μετάσχουν στήν φαινομενική ἀδυναμία τῆς θυσίας Του, πού εἶναι φανέρωση τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

Ἡ φιλαυτία συνήθως καί ὄχι ἡ διακονία ὠθεῖ τόν ἄνθρωπο στήν ἐπιδίωξη ἀξιωμάτων γιά νά μήν ὑπηρετεῖ, ἀλλά νά ὑπηρετεῖται· γιά νά μή θυσιάσεται, ἀλλά νά θυσιάζει τούς ἄλλους στόν βωμό τῶν φιλοδοξιῶν

29 Μαρτίου 2026: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΜΑΡΙΑΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΣ)

«Μαρίας όσιας τῆς Αἰγυπτίας». Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων,
Κυρίλλου διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς († 364).

Ἦχος: α΄ – Ἑωθινόν: Θ΄ – Ἀπόστολος: Ἑβρ. θ΄ 11-14 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ι΄ 32-45.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 5 Ἀπριλίου, τῶν Βαΐων.

Ἀπόστολος: Φιλιπ. δ΄ 4-9 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ιβ΄ 1-18.

καὶ τῆς ἀρχομανίας. Δυστυχῶς, ὁ ἄνθρωπος σήμερα ἔχει θεοποιήσει τὸν ἄτομισμὸ καὶ τὴν ἐγκεντρικότητα· δὲν διστάζει νὰ χρησιμοποιεῖ καὶ νὰ ἐκμεταλλεῖται, κυρίως τοὺς ἀσθενέστερους, γιὰ τὴν ἐπίδιωξη τῶν σκοπῶν του. Τοιοῦτοτρόπως καταλύεται ἡ ἀγάπη, «ἀργεὶ τό Εὐαγγέλιον», περιφρονεῖται τό πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος ζητεῖ νὰ μεταβάλλουμε τὴν φιλαυτία σέ φιλοθεΐα καὶ φιλανθρωπία.

Ἄνατροπή τῆς ἀνθρώπινης θεωρήσεως τῶν πραγμάτων

Ὁ Χριστὸς μὲ τό δικό Του ὑπόδειγμα βοηθᾷ τὸν ἄνθρωπο νὰ ὑπερβεῖ τὸν ἐγωισμὸ του καὶ νὰ τὸν μεταβάλλει σέ μετριοφροσύνη, πραότητα, διακονία, θυσία καὶ, ἐπομένως, ἀγάπη ἀληθινή. Γι' αὐτό καὶ λέει ὅτι «ὅποιος θέλει νὰ γίνεῖ μέγας ἀνάμεσά σας, πρέπει νὰ γίνεῖ ὑπηρέτης σας· καὶ ὅποιος ἀπὸ σᾶς θέλει νὰ εἶναι πρῶτος, πρέπει νὰ γίνεῖ δούλος ὄλων». Ὁ ἄνθρωπος γίνεταί μέγας ὅταν εἶναι φορέας τῆς μεγάλης ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καὶ ὅταν αὐτὴ τὴν ἀγάπη τὴν προσφέρει ὡς θυσία, διακονία, συγχωρητικότητα καὶ κατανόηση στὸν συνάνθρωπο. Ἀπὸ αὐτὴ τὴν μεγαλωσύνη ἔχει ἀπόλυτη ἀνάγκη ἡ ἐποχὴ μας.

Ἄρχιμ. Ν. Κ.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr